

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 3. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638355328/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Sommerhimmelen var næsten ganske klar, kun enkelte Smaaskyer fløde i langsomt veksende Skikkelse henover den. Lyst og fredeligt laa i Solens Glød den gamle Domkirke med sine knejsende Taarne og den lille By ved Kirkens Fod med de røde Tage og mange grønne Træer. Husene laa saa dybt nede, Kirkens gamle Spir knejste saa vidt ud over det omliggende Land.

Der havde været Tider, hvor den mægtige Kirke med Rette havde knejset med sine Taarne og som en Hersker skuet milevidt ud i Egnen, Tider, hvor den ringe By havde pranget med mange andre Taarne og Spir. Mægtige Kirkefyrster havde fra den kuert Konger og Stormænd; Konger, hvis Navn betød Stordaad, hvis Fjender laa for deres Fødder, havde færdedes under de høje Hvælvinger, og stolte Riddersmænd, hvis Navne høre Historien til, havde med Ærefrygt betraadt de Fliser, paa hvilke nu den rolige Borgermand gaar. Thi Tiderne ere forandrede, de mægtige Konger, Bisper og Stormænd ere døde, deres Værker sunkne i Tidens Hav. Byen er bleven lille, en venlig, ubetydelig Kjøbstad, hvis Navn kun er en Erindring.

Men Sommersolen skinner saa venligt paa Ringheden, og Byen ligger i den saa stille, som nogen Provindsby kan være en varm Sommereftermiddag. Der sees ingen Mennesker paa Gaden, Gardinerne i alle Husene paa Solsiden ere nedrullede, der er tomt i alle Boutikkerne; kun i enkelte staaer en Kjøber, som ikke har Lyst til atter at gaar ud i Solskinnet, og fører en langsom, venskabelig Passiar med Kjøbmanden eller Svensdene, der finde det behageligt at staa lænet mod Disken og fra den mørke Boutik see ud i det varme Sollys uden at an-

1\*

strænge sig paa nogensomhelst Maade. Overalt Stilhed og Varme. Selv paa Jernbanestationen, Byens travleste Sted, staae Waggoner og Lokomotiver og gjennemhedes i rolig Uvirksomhed langsomt af Solens Straaler, en eenlig Banevægter stirrer fra et køligt Sted paa den af Varme dirrende Luft og henad Jernbaneskinneerne, der strække sig langt, langt ud i Skyggeløsheden, og paa hvilke det synes umuligt, at noget larmende, uroligt Tog skulde kunne lade sig see en saadan Eftermiddag. Overalt Stilhed og Varme, men meest stille og varmt er der dog paa den store, aabne Plads, hvor Domkirken ligger. Solen synes at have særlig Forkjærlighed for dette Strøg. De vældige Mure og de knejsende Taarne see saa kraftige ud i dens Lys, som om Aarhundrederne vare gaaede den ligesaa sporløst forbi som den lette Sky, der nu sejler hen over de slanke Spir, Kirkegaarden, hvis Muur begrænder den ene Side af Pladsen, bliver saa lys og solbeskinnet, som om det aldrig kunde være til Sorg for noget Menneske, naar dens brede Gitterport aabnede sig, men især ved den gamle Kapitelgaard, der, omgivet af store Linde, ligger ved den anden Side, synes det, som om Sol og Sommer have deres Yndlingssted. Solen kjærtegner de røde Mure med de takkede Gavle og den kraftige Vedbend, der ofte næsten tillukker Vinduene, og hvert Træ og hver Busk i Haven synes at staa bedre end Træer og Buske i nogen anden Have i Byen.

Kapitelgaarden bestaaer af to Fløje. I den ene boer Kancelliraaden, der er Amtsforsvalter og Bestyrer af Kirkens Formue, i den anden, der er bygget ud i Haven, er der for nogle Aarhundreder siden indrettet Fribølg for Enker efter Provster og Præster i Stiftet. Ligesaa venlig og lys som den gamle Gaard er at see til udefra, ligesaa hyggelig er den indenfor med sin fliselagte Forstue, sine brede Egetræes Trapper og store panelede Værelser.

I Stueetagen er Kancelliraadens Kontorer. De store Lindetræer udenfor lade kun enkelte Solglimt spille igjennem, og Bønderne, der komme for at betale Afgifter og Restancer og afgjøre deres øvrige Forretninger, finde Stedet i høj Grad køligt og tiltalende i Modsætning til Varmen, der hersker udenfor. Kancelliraaden og hans Skriver udgjøre hele Kontorpersonalet; der er vel normeret Gage for en Fuldmægtig, men